BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE
den 29 september 1999 *

I mål T-44/98 R II,

Emesa Sugar (Free Zone) NV, bolag bildat enligt på Aruba gällande rätt, Oranjestad (Aruba), företrätt av advokaten Gerard van der Wal, Hoge Raad der Nederlanden, delgivningsadress: advokatbyrån Aloyse May, 31, Grand-rue, Luxemburg,

sökande,

med stöd av

Arubas regering, företrädd av advokaterna Pierre V.F. Bos och Marco M. Slotboom, Rotterdam, delgivningsadress: advokatbyrån Loesch & Wolter, 11, rue Goethe, Luxemburg,

intervenient,

* Rättegångsspråk: nederländska.

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske rådgivaren Thomas van Rijn, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

med stöd av

Europeiska unionens råd, företrätt av juridiska rådgivarna Jürgen Huber och Guus Houttuin, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Europeiska investeringsbanken, direktoratet för rättsfrågor, generaldirektören Alessandro Morbilli, 100, boulevard Konrad Adenauer, Luxemburg,

och

Konungariket Spanien, företrätt av Mónica López-Monis Gallego, abogado del Estado, avdelningen för gemenskapsrättsliga tvister, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Spaniens ambassad, 4—6, boulevard Emmanuel Servais, Luxemburg,

och

Republiken Frankrike, företrädd av Claude Chavance, secrétaire des affaires étrangères, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Frankrikes ambassad, 8 B, boulevard Joseph II, Luxemburg,

intervenienter,

angående en ansökan om förlängning av de interimistiska åtgärder som sökanden beviljades av förstainstansrättens ordförande genom beslut av den 30 april 1999 i mål T-44/98 R II, Emesa Sugar mot kommissionen (REG 1999, s. II-1427),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande

Beslut

Tillämpliga bestämmelser och bakgrund till tvisten

1 Eftersom de tillämpliga bestämmelserna och bakgrunden till tvisten var föremål för en utförlig prövning i beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 30 april 1999 i mål T-44/98 R II, Emesa Sugar mot kommissionen (REG 1999, s. I-1427; nedan kallat beslutet av den 30 april 1999), hänvisas till punkterna 1—25 i detta beslut.

Förfarande

2 Sökanden har genom ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 10 mars 1998, med stöd av fjärde stycket i artikel 173 i EG-fördraget (nu artikel 230 EG i ändrad lydelse) väckt talan, som registrerats under målnummer T-44/98, om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den

23 december 1997 (VI/51329, nedan kallat det omtvistade beslutet) genom vilket kommissionen avvisade den ansökan som sökanden hade lämnat in med stöd av artikel 8 tredje stycket i kommissionens förordning (EG) nr 2553/97 av den 17 december 1997 om bestämmelser för utfärdande av importlicenser för vissa produkter med KN-numren 1701, 1702, 1703 och 1704 som omfattas av kumulation av ursprung mellan AVS-länderna och ULT (EGT L 349, s. 26; nedan kallad tillämpningsförordningen) om importlicenser för 3 010 ton socker som omfattas av kumulation av ursprung mellan AVS-länderna och ULT (nedan kallat socker med ursprung i ULT).

3 Sökanden har även genom särskild ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 10 april 1998, med stöd av artiklarna 185 och 186 i EG-fördraget (nu artiklarna 242 EG och 243 EG) väckt talan om dels uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet till dess förstainstansrätten har avgjort målet, dels interimistiska åtgärder för att förbjuda kommissionen att under samma period tillämpa bestämmelserna i tillämpningsförordningen och/eller artikel 108b i rådets beslut 91/482/EEG av den 25 juli 1991 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 263, s. 1, svensk specialutgåva, område 11, volym 18, s. 3, nedan kallat ULT-beslutet), i dess ändrade lydelse, i den mån dessa bestämmelser medför att importen till gemenskapen av socker med ursprung i de utomeuropeiska länderna och territorierna begränsas.

4 Förstainstansrättens ordförande har genom beslut av den 14 augusti 1998 i mål T-44/98 R, Emesa Sugar mot kommissionen (REG 1998, s. II-3079) avslagit ansökan om interimistiska åtgärder.

5 Efter att sökanden överklagat beslutet upphävdes det av domstolens ordförande genom beslut av den 17 december 1998 i mål C-364/98 P(R), Emesa Sugar mot kommissionen (REG 1998, s. I-8815), och målet återförvisades till förstainstansrätten.

6 Efter det att målet återförvisats till förstainstansrätten och efter ett skriftligt, och därefter ett muntligt, förfarande samt en skriftväxling som följde på rättens begäran om vissa uppgifter meddelade rätten beslut den 30 april 1999, vilket lyder enligt följande.

"1) Artikel 108b i rådets beslut 91/482/EEG av den 25 juli 1991 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska ekonomiska gemenskapen, kommissionens förordning (EG) nr 2553/97 av den 17 december 1997 om bestämmelser för utfärdande av importlicenser för vissa produkter med KN-numren 1701, 1702, 1703 och 1704 som omfattas av kumulation av ursprung mellan AVS-länderna och ULT och kommissionens beslut av den 23 december 1997 (VI/51329) får tills vidare inte tillämpas gentemot Emesa Sugar (Free Zone) NV.

2) Emesa Sugar (Free Zone) NV får importera malet socker med ursprung i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) till gemenskapen, i den mening som avses i artikel 6 i bilaga 2 till beslut 91/482 och i enlighet med de villkor som anges i det beslutet i den lydelse som var i kraft fram till den 30 november 1997, på följande villkor och med följande begränsningar:

— Den import som tillåts omfattas av bestämmelserna i beslut 91/482, som var tillämpliga före det att rådets beslut 97/803/EG av den 24 november 1997 om revidering efter halva giltighetstiden av beslut 91/482/EEG [(EGT L 329, s. 50)] trädde i kraft och i synnerhet skyldigheten att skaffa en importlicens i enlighet med artikel 5.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88 av den 16 november 1988 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter [(EGT L 331, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 27, s. 226)], skyldigheten att skaffa varucertifikat EUR.1 och skyldigheten att ställa en säkerhet på 3 EUR/ton, en säkerhet som frisläpps om importen sker i enlighet med importlicensen.

— Den maximala tillåtna importvolymen är 7 500 ton under en sexmånadersperiod från det datum detta beslut undertecknades.

— Det socker med ursprung i ULT som importeras till gemenskapen skall säljas till ett pris som åtminstone motsvarar det interventionspris som avses i artikel 3.1 a i rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker [(EGT L 177, s. 4; svensk specialutgåva, område 3, volym 13, s. 110)].

— Emesa Sugar (Free Zone) NV får importera socker med ursprung i ULT på villkor att det ställer säkerhet i form av en bankgaranti om 28 USD per ton socker som det vill importera i enlighet med detta beslut. Denna säkerhet måste ställas senast den dag då sockret uppvisas för tullen i syfte att tulldeklareras och skall täcka den kvantitet som uppvisas. Den säkerhet som skall ställas per ton socker skall höjas eller sänkas

— i förhållande till höjningen eller sänkningen av det interventionspris som avses i artikel 3.1 a i förordning nr 1785/81, och

— i förhållande till höjningen eller sänkningen av det garanterade pris som avses i artikel 5.4 i protokoll 8 till fjärde AVS—EG-konventionen, undertecknad i Lomé den 15 december 1989.

Utgångspunkten för sänkningen eller höjningen av säkerheten är interventionspriset eller det garanterade priset vid undertecknandet av detta beslut.

— Hela säkerheten tillfaller gemenskapen, efter beslut av rätten, om domstolen, under den sexmånadersperiod som följer efter undertecknandet av detta beslut, i domen i målet C-17/98 fastslår att artikel 108b inte är ogiltig.

— Under hela den beslutade interimistiska åtgärdens giltighetstid får Emesa Sugar (Free Zone) NV inte ansöka om importlicens i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2553/97 av den 17 december 1997 om bestämmelser för utfärdande av importlicenser för vissa produkter med KN-numren 1701, 1702, 1703 och 1704 som omfattas av kumulation av ursprung mellan AVS-länderna och ULT.

3) Om domstolen meddelar dom i mål C-17/98 under sexmånadersperioden efter undertecknandet av detta beslut skall följande ske:

— Detta interimistiska förfarande (registrerat under målnummer T-44/98 R II) skall återupptas om domstolen inte fastslår att artikel 108b i ULT-beslutet är ogiltig, och parterna skall anmodas att inkomma med yttranden avseende domstolens dom. Rätten skall genom ett nytt beslut förordna om den vidare handläggningen av detta förfarande, varvid dock skall gälla att Emesa Sugar (Free Zone) NV kan fortsätta att till gemenskapen importera det socker som har levererats till företaget fritt ombord (FOB) före det att domstolen meddelade dom i) upp till en kvantitet om 7 500 ton, ii) under sexmånadersperioden efter det att detta beslut har undertecknats och iii) i enlighet med de villkor som anges i punkt 2 i den bindande delen av beslutet.

— Detta beslut skall gälla fram till utgången av sexmånadersperioden om domstolen fastslår att artikel 108b i ULT-beslutet är ogiltig och om förstainstansrätten inte avgör målet rörande huvudsaken (registrerat under målnummer T-44/98).

4) Med förbehåll för att domstolen kan komma att meddela dom i mål C-17/98 före utgången av den sexmånadersperiod som avses i detta beslut, skall import av en kvantitet socker med ursprung i ULT, som skall fastställas senare, till gemenskapen tillåtas för en ny period, genom beslut som Emesa Sugar (Free Zone) NV i god tid skall anmoda rätten att anta två månader före utgången av den första sexmånadersperioden.

..."

7 Den 30 juli 1999 inlämnade sökanden en ansökan om förlängning av de interimistiska åtgärder som beviljades av förstainstansrättens ordförande genom beslutet av den 30 april 1999.

8 De andra parterna i målet anmodades att inkomma med yttranden angående denna ansökan. Konungariket Spanien och Republiken Frankrike har inte inkommit med något sådant yttrande.

9 Arubas regering, å ena sidan, och kommissionen och rådet, å andra sidan, har inkommit med sina respektive yttranden angående denna ansökan den 3 respektive den 8 september 1999.

10 På rättens begäran har sökanden genom skrivelse av den 17 september 1999 besvarat de invändningar som kommissionen och rådet har rest i sina yttranden av den 8 september 1999.

Bedömning

Ansökans syfte och omfattning

11 I beslutet av den 30 april 1999 ansåg rätten att omständigheterna krävde att man förordnade om de nödvändiga interimistiska åtgärderna.

12 Det ankommer på rätten, till vilken ansökan om förlängning av de interimistiska åtgärder som beviljades genom beslutet av den 30 april 1999 har inkommit, att ta ställning i frågan om villkoren för import av en viss kvantitet socker med ursprung i ULT till gemenskapen för en ny period som börjar dagen efter den 30 oktober 1999, vilket är den dag då giltighetstiden för de nämnda interimistiska åtgärderna löper ut.

13 Eftersom inte någon av parterna i målet motsätter sig själva principen för en förlängning av de interimistiska åtgärder som sökanden beviljats, gäller tvisten endast villkoren för att bevilja denna förlängning och i synnerhet giltighetstiden för dessa interimistiska åtgärder, hur stor kvantitet socker som sökanden kan få tillstånd att importera till gemenskapen och storleken på den bankgaranti som sökanden är skyldig att ställa.

Parternas argument

14 Kommissionen har i sitt yttrande av den 8 september 1999 för det första gjort gällande att giltighetstiden för de interimistiska åtgärderna inte kan förlängas längre än till den 29 februari 2000, vilket är den dag då ULT-beslutet upphör att gälla, om inte giltighetstiden för detta beslut förlängs.

15 För det andra har kommissionen gjort gällande att den tillåtna kvantiteten bör stå i proportion till de interimistiska åtgärdernas giltighetstid, det vill säga högst fyra månader, och kravet på skyndsamhet vad gäller dessa åtgärder. I skrivelsen av den 30 juli 1999 har sökanden inte angett något skäl till varför ett tillstånd att på nytt få importera 7 500 ton socker är nödvändigt för dess överlevnad som företag eller varför en mindre kvantitet inte skulle vara tillräcklig. Det är således nödvändigt att fastställa den minsta kvantitet socker som sökanden skall tillåtas importera för att säkerställa sin överlevnad som företag, i enlighet med vad som krävs för att göra en avvägning mellan de föreliggande intressena. Kommissionen har uttryckt en önskan om att sökanden skall inkomma med uppgifter i detta hänseende.

16 För det tredje bör den säkerhet som sökanden skall ställa ses över mot bakgrund av dess ekonomiska situation, det vill säga med beaktande av de utgifter och intäkter som sökanden har haft sedan de interimistiska åtgärderna beviljades genom beslutet av den 30 april 1999, av sökandens vinst och de skulder som den har kunnat återbetala till följd av vinsten. Denna säkerhet bör enligt kommissionen fastställas till minst 43 USD per ton. Kommissionen har uttryckt en önskan om att sökanden skall inkomma med uppgifter i detta hänseende.

17 Rådet har för sin del hävdat att giltighetstiden för de nya interimistiska åtgärderna inte bör förlängas längre än till den 29 februari 2000 eller, om tillämpningsperioden för ULT-beslutet förlängs utan att handelsordningen väsentligen förändras, till den 30 april 2000.

18 Rådet anser även att kvantiteten socker som sökanden kan tillåtas importera bör stå i proportion till de interimistiska åtgärdernas giltighetstid och bevisningen för att en kvantitet om 7 500 ton är nödvändig för företagets överlevnad. Enligt rådet innebar kvantiteten socker och den säkerhet som fastställdes i beslutet av den 30 april 1999 att sökanden kunde återbetala åtminstone hälften av sina skulder. En sådan möjlighet till återbetalning under de sex första månaderna förefaller gott och väl tillräcklig för att garantera företagets överlevnad, om man beaktar att en av borgenärerna, Free Zone Aruba NV, har erbjudit sökanden en avbetalningsplan. Säkerhetens storlek och kvantiteten socker bör således anpassas till sökandens nuvarande situation.

19 Sökanden har, med stöd av Arubas regering, gjort gällande att den begärda förlängningen, i enlighet med beslutet av den 30 april 1999, bör underkastas samma villkor som de åtgärder som beviljades genom detta beslut, vilket innebär att sökanden bör tillåtas importera en kvantitet socker om 7 500 ton till gemenskapen under perioden från den 30 oktober 1999 till den 29 april 2000. De faktiska och rättsliga omständigheter som berättigade beviljandet av interimistiska åtgärder är nämligen oförändrade.

20 I en skrivelse av den 17 september 1999 har sökanden bestritt att den på nytt skall behöva bevisa att de omständigheter som berättigade beviljandet av de interimistiska åtgärderna fortfarande föreligger och styrka att såväl kvantiteten socker som sökanden vill importera till gemenskapen som säkerhetens storlek är nödvändiga för dess överlevnad som företag. Sökanden har också bestritt att den kvantitet som den kan tillåtas importera och garantins storlek skall bestämmas i förhållande till de interimistiska åtgärdernas giltighetstid och kravet på skyndsamhet vad gäller åtgärdernas beviljande. Slutligen har sökanden bestritt den begränsning av giltighetstiden som har föreslagits av institutionerna.

21 Sökanden anser att institutionerna i huvudsak inte har bevisat förekomsten av sådana faktiska omständigheter som föranleder rätten att bedöma sökandens situation annorlunda än vad den gjorde i sitt beslut av den 30 april 1999.

22 Sökanden har klargjort att förbättringen av dess ekonomiska situation efter den 30 april 1999 inte gör det möjligt för den att godta en mindre kvantitet än 7 500 ton. Sökanden har inte kunnat återuppta sina leveranser och sin produktion förrän efter den 30 april 1999, det vill säga efter att ha försäkrat sig om avsättningsmöjligheterna. Den första lasten anlände till hamnen i Rotterdam den 26 juli 1999 och de första leveranserna skedde först i augusti 1999. Med beaktande av de normala betalningsfristerna har de första betalningarna inte kunnat verkställas förrän helt nyligen. Sökanden har hävdat att om den nu skulle vara tvungen att meddela sina kunder att några leveranser inte kommer att kunna genomföras med önskad kvantitet efter den 30 oktober

1999, skulle detta inverka på varaktigheten beträffande avsättningsmöjligheterna och kundernas betalningar, och följaktligen påverka "avkastningen" på de begärda och beviljade åtgärderna, vilka syftade till att möjliggöra för sökanden att bestå och fungera som företag i avvaktan på domarna i målen T-43/98, Emesa Sugar mot rådet, och T-44/98, Emesa Sugar mot kommissionen, som alltjämt är anhängiga vid förstainstansrätten, och målet vid domstolen (begäran om förhandsavgörande, registrerat under målnummer C-17/98, som avser frågan huruvida ovannämnda beslut 97/803 av den 24 november 1997 är giltigt, i synnerhet som artikel 108b i ULT-beslutet har införts genom detta).

23 Beträffande giltighetstiden har sökanden gjort gällande att den första lasten som verkställdes efter beslutet lämnade Aruba i juli 1999 och att de efterföljande köp-, produktions-, försäljnings- och leveranstransaktionerna tar åtta till tolv veckor.

24 Sökanden anser att det för övrigt knappast är troligt att ett nytt ULT-beslut kommer att vara tillämpligt från den 1 mars 2000, i synnerhet eftersom kommissionen ännu inte har lämnat något sådant förslag till rådet och ULT-beslutet föreskriver en möjlighet till övergångsregler.

25 Om rådets och kommissionens argument skulle godtas skulle det enligt sökanden innebära att man beviljade en åtgärd för en giltighetstid på fyra månader från och med den 30 oktober 1999. Denna skulle dock i praktiken endast gälla under två månader (december och januari) och, i förekommande fall — om ULT-beslutet förlängs — under ytterligare två månader, vilket inte skulle vara till någon nytta för sökanden. Om förlängningen med två månader från och med den 1 mars 2000 är beroende av att rådet vidtar en övergångsåtgärd i enlighet med artikel 240.4 i ULT-beslutet, kan beslut om detta inte fattas förrän under februari år 2000. Vid den tidpunkten har en kompletterande åtgärd på två månader ingen betydelse för sökanden, med hänsyn till de tidsfrister om åtta till tolv månader som den måste räkna med. Det skulle således vara av intresse för åtgärdens effektivitet att fastställa en tidsfrist om sex månader. I förekommande fall har kommissionen alltid en möjlighet att vända sig till förstainstansrätten i enlighet med artikel 108 i förstainstansens rättegångsregler i syfte att åstadkomma en ändring av tidsfristen, om de gällande ULT-reglerna medger detta.

26 Vad beträffar bankgarantin har sökanden gjort gällande att dess ekonomiska situation inte har förbättrats så mycket att den berättigar en säkerhet på mer än 28 USD, med förbehåll för en eventuell justering av beloppet i förhållande till det garanterade priset och interventionspriset. Ett belopp om 43 USD per ton, vilket kommissionen har förordat, är för övrigt inte mindre symboliskt i förhållande till gemenskapens importavgifter, det vill säga 500 USD per ton, än det nu gällande beloppet om 28 USD per ton.

27 Med hänvisning till de sifferuppgifter som angavs i sökandens skrivelse av den 26 mars 1999 (se punkt 39 i beslutet av den 30 april 1999), har sökanden slutligen anfört att den måste göra en vinst på 62,60 USD per ton (vilket förutsätter en importvolym socker med ursprung i ULT om 7 500 ton) eller om 31,30 USD per ton (vilket förutsätter en importvolym om 15 000 ton) för att kunna återbetala sina skulder. Rådet och kommissionen har inte bestritt dessa siffror. Dessa siffror bör följaktligen beaktas vid en förlängning av de interimistiska åtgärderna. Med hänsyn till sökandens importvolymer till gemenskapen, det faktum att dessa inte ägde rum förrän från och med slutet av juli månad och det faktum att sökanden endast helt nyligen har kunnat komma i åtnjutande av de första betalningarna, har återbetalningen av sökandens skulder endast påbörjats.

28 Sökanden har yrkat att de åtgärder som beviljades i beslutet av den 30 april 1999 skall förlängas på samma villkor och att beslut om detta skall fattas så snart som möjligt.

Rättens bedömning

De interimistiska åtgärdernas giltighetstid

29 Enligt artikel 240.1 i ULT-beslutet skall detta gälla under en period av tio år från den 1 mars 1990.

30 Eftersom ULT-beslutet i princip upphör att gälla den 29 februari 2000, kan inte uppskovet med verkställigheten av artikel 108b i detta beslut, vilket beslutades genom beslutet av den 30 april 1999, förlängas utöver tillämpningsperioden för ULT-beslutet.

31 Med beaktande av det datum då ULT-beslutet upphör att gälla och de praktiska krav som sökanden skall uppfylla vid import, bearbetning och behandling samt export till gemenskapen, anser rätten följaktligen att sökanden bör få fortsätta att exportera det socker som levereras till företaget fritt ombord (FOB) före den 29 februari 2000 till gemenskapen på de villkor som angavs i beslutet av den 30 april 1999, efter utgången av den sexmånadersperiod som fastställdes i detta beslut.

32 Om domstolen under denna nya fyramånadersperiod, vilken börjar den 31 oktober 1999 och slutar den 29 februari 2000, meddelar dom i mål C-17/98 och fastslår att bestämmelserna i ULT-beslutet, vilka innebär en restriktion för import av socker med ursprung i ULT till gemenskapen, inte är ogiltiga, kommer rätten att anmoda parterna i detta förfarande att inkomma med yttranden avseende denna dom och genom beslut förordna om den vidare handläggningen av detta förfarande, varvid dock skall gälla att Emesa Sugar (Free Zone) NV kan fortsätta att till gemenskapen importera det socker som har levererats till företaget fritt ombord (FOB) före det att domstolen meddelar nämnda dom, på de villkor som fastställs i förevarande beslut.

33 Om domstolen under denna fyramånadersperiod däremot fastslår att bestämmelserna i ULT-beslutet, vilka innebär en restriktion för import av socker med ursprung i ULT till gemenskapen, är ogiltiga, kommer beslutet att fortsätta ha rättsverkningar fram till utgången av nämnda period, om inte förstainstansrätten före utgången av denna period har avgjort målet rörande huvudsaken, som registrerats under målnummer T-44/98.

Kvantiteten socker med ursprung i ULT som kan importeras till gemenskapen

34 I sitt beslut av den 30 april 1999 ansåg rätten att sökanden befann sig i en ekonomisk situation som äventyrade dess existens, eftersom det fanns en påtaglig risk för att sökanden skulle försättas i konkurs. Kravet på skyndsamhet ansågs alltså uppfyllt. Vid denna bedömning beaktades det faktum att sökandens resultat för räkenskapsåret 1998 visade en förlust på 421 950 USD och att de exigibla fordringarna uppgick till 469 288 USD den 31 december 1998.

35 I sina skrivelser av den 8 september 1999 har kommissionen och rådet uppgett att den kvantitet socker som kan importeras till gemenskapen, vid en förlängning av de interimistiska åtgärderna, bör stå i proportion till kravet på skyndsamhet vad gäller dessa åtgärder.

36 I detta hänseende anser rätten att de uppgifter som sökanden har lämnat i sin skrivelse av den 17 september 1999 gör det möjligt för den att anse att en importvolym om 7 500 ton socker med ursprung i ULT är berättigad mot bakgrund av kravet på skyndsamhet.

37 För det första har de leveranser av socker med ursprung i ULT som sökanden har utfört efter beslutet av den 30 april 1999 inte kunnat genomföras förrän i augusti 1999 och de första betalningarna från dess kunder har inte verkställts förrän helt nyligen. Det är således föga troligt att sökanden redan har kunnat betala sina borgenärer i så stor utsträckning att hotet om konkurs kan anses undanröjt. Borgenärerna kan fortfarande inleda ett förfarande för att försätta sökanden i konkurs.

38 För det andra framgår det av handlingarna i målet att den bankgaranti som sökanden, kommissionen och rådet enades om beräknades på grundval av en importvolym av socker med ursprung i ULT på 15 000 ton till gemenskapen. Säkerheten var nämligen ursprungligen beräknad på så sätt att det som återstod av vinsten för försäljningen av varje ton socker med ursprung i ULT gjorde det möjligt att frigöra ett belopp om 31,30 USD per ton, efter att garantin dragits av, för att betala borgenärerna. Beloppet 31,30 USD beräknat på en volym om 15 000 ton motsvarade värdet av de exigibla fordringarna. Med beaktande av de referenssiffror som sökanden, kommissionen och rådet enades om vid sammanträdet den 17 mars 1999, berättigar de återbetalningar som måste göras till borgenärerna för att den påtagliga risken för att sökanden försätts i konkurs åtminstone tillfälligt undanröjs att sökanden på nytt tillåts importera en kvantitet om 7 500 ton socker med ursprung i ULT till gemenskapen. Rådets argument, vilket hänför sig till det erbjudande om en avbetalningsplan som framställdes av Free Zone Aruba NV (bilaga 8 till sökandens skrivelse till förstainstansrättens kansli), kan i detta hänseende inte godtas, eftersom erbjudandet endast avser en avbetalningsplan för de skulder som var aktuella år 1998.

39 I detta hänseende skall det även påpekas att det var på grund av kommissionens begäran vid sammanträdet den 17 mars 1999 som den tillåtna importvolymen av socker med ursprung i ULT till gemenskapen bestämdes till 7 500 ton under en sexmånadersperiod i stället för en kvantitet om 15 000 ton under ett helt år. Kommissionen hävdade nämligen att det var önskvärt att undvika att sökanden skyndade sig att exportera 15 000 ton till gemenskapen innan domstolen meddelade dom i mål C-17/98, vilket den beräknades göra före slutet av den första sexmånadersperioden.

40 De praktiska villkoren för att köpa, importera, bearbeta och behandla samt exportera socker med ursprung i ULT till gemenskapen och sökandens behov av rättssäkerhet vid utövandet av dess ekonomiska verksamhet, kräver att den förevarande ansökan om förlängning av interimistiska åtgärder behandlas skyndsamt, så att sökanden inte berövas sin rätt att exportera socker med ursprung i ULT under hela den period för vilken import har beviljats. Detta krav på skyndsamhet berättigar ett beslut som grundar sig på de sifferuppgifter som

sökanden, kommissionen och rådet har använt för att fastställa storleken på bankgarantin till 28 USD per ton, utan att begära att sökanden inkommer med nya och styrkta sifferuppgifter. I detta hänseende kan det påpekas att om kommissionen och rådet har begärt att garantibeloppet skall höjas, har de emellertid underlåtit att framföra några objektiva grunder för detta, såsom en ändring av det interventionspris som avses i artikel 3.1 a i ovannämnda förordning nr 1785/81 av den 30 juni 1981, senare ändrad, eller en ändring av det garanterade pris som avses i artikel 5.4 i protokoll 8 till fjärde AVS—EG-konventionen, undertecknad i Lomé den 15 december 1989.

41 Mot bakgrund av det anförda kan det på grund av kravet på skyndsamhet anses berättigat att tillåta import till gemenskapen av en ytterligare kvantitet socker om 7 500 ton med ursprung i ULT.

42 Avvägningen mellan de föreliggande intressena utgör inte ett hinder mot import till gemenskapen av denna ytterligare kvantitet socker med ursprung i ULT. I detta hänseende kan det erinras om att rådet, utan att kommissionen bestred detta, vid sammanträdet den 17 mars 1999 medgav att en importvolym om 15 000 ton socker med ursprung i ULT per år inte skulle medföra någon risk för störningar på gemenskapsmarknaden för socker.

Garantibeloppet

43 Garantibeloppet fastställdes i samförstånd mellan sökanden, kommissionen och rådet inom ramen för det förfarande som följde på sammanträdet den 17 mars 1999, med beaktande av en kvantitet om 15 000 ton.

44 Mot bakgrund av de skäl som angetts ovan (punkterna 38 och 40), finns det således anledning att behålla bankgarantins storlek på 28 USD per ton socker som sökanden vill importera till gemenskapen. Eftersom villkoren för garantins utformning och ändring av denna, vilka anges i punkt 2 i den bindande delen av beslutet av den 30 april 1999, inte bestrids av parterna, skall samma villkor gälla för bankgarantin.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

1) Artikel 108b i rådets beslut 91/482/EEG av den 25 juli 1991 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska ekonomiska gemenskapen, kommissionens förordning (EG) nr 2553/97 av den 17 december 1997 om bestämmelser för utfärdande av importlicenser för vissa produkter med KN-numren 1701, 1702, 1703 och 1704 som omfattas av kumulation av ursprung mellan AVS-länderna och ULT och kommissionens beslut av den 23 december 1997 (VI/51329) får, av de skäl som angavs i beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 30 april 1999 i mål T-44/98 R II, Emesa Sugar mot kommissionen (REG 1999, s. II-1427) och i enlighet med punkt 1 i den bindande delen av detta beslut, tills vidare inte tillämpas gentemot Emesa Sugar (Free Zone) NV.

2) Emesa Sugar (Free Zone) NV får importera malet socker med ursprung i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) till gemenskapen i den

mening som avses i artikel 6 i bilaga 2 till beslut 91/482 och i enlighet med de villkor som anges i det beslutet i den lydelse som var i kraft fram till den 30 november 1997, på följande villkor och med följande begränsningar:

— Den import som tillåts omfattas av bestämmelserna i beslut 91/482 som var tillämpliga före det att rådets beslut 97/803/EG av den 24 november 1997 om revidering efter halva giltighetstiden av beslut 91/482/EEG trädde i kraft och i synnerhet skyldigheten att skaffa en importlicens i enlighet med artikel 5.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88 av den 16 november 1988 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter, skyldigheten att skaffa varucertifikat EUR.1 och skyldigheten att ställa en säkerhet på 3 EUR/ton, en säkerhet som frisläpps om importen sker i enlighet med importlicensen.

— Den maximala tillåtna importvolymen är 7 500 ton under perioden från den 31 oktober 1999 till den 29 februari 2000. Efter den 29 februari 2000 får Emesa Sugar (Free Zone) NV fortsätta att till gemenskapen importera det socker som levererats till sökanden fritt ombord (FOB) före detta datum, i) upp till en kvantitet om 7 500 ton och ii) i enlighet med de villkor som anges i denna punkt.

— Det socker med ursprung i ULT som importeras till gemenskapen skall säljas till ett pris som åtminstone motsvarar det interventionspris som avses i artikel 3.1 a i rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker.

— Emesa Sugar (Free Zone) NV får till gemenskapen importera socker med ursprung i ULT på villkor att det ställer säkerhet i form av en bankgaranti om 28 USD per ton socker som det vill importera i enlighet med detta beslut. Denna säkerhet måste ställas senast den dag då sockret uppvisas

för tullen i syfte att tulldeklareras och skall täcka den kvantitet som uppvisas. Den säkerhet som skall ställas per ton socker skall höjas eller sänkas

— i förhållande till höjningen eller sänkningen av det interventionspris som avses i artikel 3.1 a i förordning nr 1785/81, och

— i förhållande till höjningen eller sänkningen av det garanterade pris som avses i artikel 5.4 i protokoll 8 till fjärde AVS—EG-konventionen, undertecknad i Lomé den 15 december 1989.

Utgångspunkten för sänkningen eller höjningen av säkerheten är interventionspriset eller det garanterade priset den 31 oktober 1999.

— Hela säkerheten tillfaller gemenskapen, efter beslut av rätten, om domstolen under perioden från den 31 oktober 1999 till den 29 februari 2000 i domen i målet C-17/98 fastslår att artikel 108b inte är ogiltig.

— Under hela den beslutade interimistiska åtgärdens giltighetstid får Emesa Sugar (Free Zone) NV inte ansöka om importlicens i enlighet med förordning nr 2553/97.

3) Om domstolen meddelar dom i mål C-17/98 under perioden från den 31 oktober 1999 till den 29 februari 2000 skall följande ske:

— Detta interimistiska förfarande (registrerat under målnummer T-44/98 R II) skall återupptas, om domstolen inte fastslår att artikel 108b i beslut 91/482 är ogiltig, och parterna skall anmodas att inkomma med yttranden avseende domstolens dom. Rätten skall genom ett nytt beslut förordna om den vidare handläggningen av detta förfarande, varvid dock skall gälla att Emesa Sugar (Free Zone) NV kan fortsätta att till gemenskapen importera det socker som har levererats till företaget fritt ombord (FOB) före det att domstolen meddelade dom i) upp till en kvantitet om 7 500 ton, ii) under perioden fram till och med den 29 februari 2000 och iii) i enlighet med de villkor som anges i punkt 2 i den bindande delen av beslutet.

— Detta beslut skall gälla fram till den 29 februari 2000 om domstolen fastslår att artikel 108b i beslut 91/482 är ogiltig och om förstainstansrätten inte avgör målet rörande huvudsaken (registrerat under målnummer T-44/98).

4) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Luxemburg den 29 september 1999

H. Jung — B. Vesterdorf

Justitiesekreterare — Ordförande